

KTO JE AKO BOH?

Veľmi rýchlo zabúdame na Božie dobrodenia a priazeň. **Zabúdame** na to, ako nás už mnohokrát Boh vyslobodil.

Biblia nám neustále pripomína „*Rozpomeň sa ...*“

Boh vyviedol Izrael z Egypta. Ľud videl veľké Božie skutky a predsa šomral - Egypťania nás zabijú, pomrieme hladom ... Alebo učeníci po rozmnožení chlebov, keď im Ježiš hovorí „chráňte sa kvasu farizejov ...“, nechápu a veľmi rýchlo zabúdajú ...

Od prvej knihy - Genesis - až po Zjavenie - poslednú - Božie slovo doslova kričí: „Rozpomeň sa!“

Mojžiš hovorí ľudu: „*Pamätajte na deň ... Rozprávajte svojim deťom ...*“ (Ex 13,3.14.16).

Bol to doslova príkaz pre každého Izraelčana, aby si nezmazateľne vryli do pamäti to, čo urobil pre nich Boh. A nikto nevidel väčšie zázraky ako Mojžišova generácia. Doslova sa mali do týchto spomienok na Božie veľké skutky obliekať - ako do šiat - každé ráno. Mali si každé ráno uvedomiť, kto je ako ich Boh. Neustále mali mať na pamäti, že nie je nikto väčší ako ich Boh.

To isté máme robiť dnes aj my. Prečo? **Aby rástla naša viera, aby sme obstáli v boji, ktorý práve vedieme.**

Vzorom pre nás môže byť **Dávid** (1Sam 17).

Predstavte si vojnové pole. Na jednom konci Filištínci ozbrojení až po zuby a na druhom Izrael na čele so Saulom. Spomedzi Filištíncov vychádza obor skoro tri metre vysoký a kričí: Budeme bojovať muž proti mužovi. Saul a celý Izrael sa naľakali. Štyridsať dní takto vystupoval Goliáš a nikto z Izraela sa neodvážil pustiť sa s ním do boja. Až Dávid, keď prišiel za svojimi bratmi.

Kráľ Saul odrádzal Dávída od boja, ale Dávid mu povedal: „*Pán, ktorý ma vytrhol z moci leva a z moci medveďa, on ma vyslobodí aj z moci tohto Filištínca*“ (1Sam 17,37). Teda Dávid si spomína na to, ako už Boh konal v minulosti v jeho živote. Preto sa nebojí. Vie, že Boh je silnejší ako lev či medveď, je silnejší ako Goliáš.

Dávid vykračuje v ústrety Goliášovi. Ale neberie si Saulovu výbroj. On kráča „*v mene Pána zástupov, Boha izraelských šikov*“ (1Sam 17,45).

Aj mnohí z nás dnes čelíme podobným Goliášom - obrom: nevera manžela, problémy s deťmi, už dlho sme bez práce alebo nám hrozí, že nás vyhodí, máme finančné problémy, muž je alkoholik, syn je gamblerom, súdime sa o majetky ... Vidíme týchto obrov pred sebou a bojíme sa, sme doslova paralyzovaní strachom.

Nebudeme vedieť čeliť obrom, ak sa budeme pozerat' len na nich. Svoj zrak máme upriamiť na Pána, jeho moc, jeho slávu. V takýchto chvíľach máme spomínať na to, čo už Boh vykonal v našom živote. Ako nás už Boh vyslobodil z rôznych nebezpečenstiev.

Nestačí vám príklad Dávid? Pozrite na **Jóba** (Jób 38-40): Boh obrátil jeho pohľad od zármutku nad svojim osudom k veľkým dielam a skutkom, ktoré vykonal ... Boh doslova ukazoval Jóbovi svoje dielo stvorenia. A tým mu chcel povedať: „Zabudol si, kto som? Pochybuješ o tom, že sa o teba starám? A Jób povedal: „*Hovoril som, lenže neuvážil som tie divy ...*“ (Jób 42,3n).

Nezabúdajme. Diabol nemôže zasiat' do nášho srdca strach, pokiaľ je náš pohľad uprený na Boha a jeho moc i slávu, pokiaľ máme na pamäti, kto je náš Boh.

Ešte jeden príklad: **Nehemiáš**. Izraeliti po návrate z Babylonského zajatia začínajú stavať chrám a mesto Jeruzalem. Sú však ohrozovaní nepriateľmi a nemôžu pokračovať v obnove. Ba dokonca majú strach, že ich nepriateľ prekvapí nepripravených, že sa nedokážu brániť. Boli nútení pracovať so zbraňou v ruke. A do tejto situácie zaznieva hlas: „*Nebojte sa ich! Pamätajte na veľkého a hrozného Pána a bojujte za svojich bratov ... Náš Boh bude za nás bojovať*“ (Neh 4,8.14).

Pripomínajme si, kto je ako Boh. Pripomínajme si a nezabúdajme na to, čo Boh už urobil v dejinách vyvoleného národa, v dejinách Cirkvi, v našom živote. Odovzdávajme mu svoj strach; obrov, s ktorými bojujeme; obrov, pred ktorými sme sa už vopred vzdali ...

Spracoval: Imrich Degro

© Spoločenstvo sv. Michala Achanjela